

בבא קמא קיד

אמר רב ביבי בר גידל אמר ר"ש חסידא :

גזל כנעני	אבידתו
אסור	מותרת
ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך, בזמן שהן מסורים בידך, ולא בזמן שאינם מסורין בידך	לכל אכפת אחיך, לאחיך אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר לכנעני
	<u>שאלה</u> : ואימא : הני מילי היכא דלא אתי לידיה, דלא מחייב לאהדורי בתרה, אבל היכא דאתי לידיה אימא ליהדרה! <u>תשובה</u> : אמר רבינא : ומ3אתה , דאתאי לידיה משמע.
	תניא, ר' פנחס בן יאיר אומר : במקום שיש חילול השם, אפי' אבידתו אסור

עוד הלכה בעניין גר : אמר שמואל : טעותו מותרת ;

מעשה להוכיח : כי הא דשמואל זבן מכותי לקנא דדהבא במר דפרזלא בד' זוזי, ואבלע ליה חד זוזא.

עוד מעשה להוכיח : רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים חביתא במאה, ואבלע ליה חד זוזא, אמר ליה : חזי דעלך קא סמיכנא.

עוד מעשה להוכיח : רבינא זבן דיקלא הוא וכותי לצלחא, א"ל לשמעיה : קדם ואייתי מעיקרו, דכותי מניינא ידע.

עוד מעשה שמראה תפיסת חכמים על הבדלים בין יהודים לכותים : רב אשי הוה קאזיל באורחא, חזא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דעינבי, אמר ליה לשמעיה : זיל חזי אי דכותי נינהו אייתי, אי דישאל נינהו לא אייתי לי. שמע ההוא כותי דהוה יתיב בפרדיסא, אמר ליה : דכותי שרי? א"ל : כותי שקיל דמי, ישראל לא שקיל דמי.

הלכה מבוססת על דינא דלמכותא דינא : אמר רבא : תדע, דקטלי דיקלי וגשרי גישרי ועברינן עלייהו. קושי : א"ל אביי : ודלמא משום דאיאוש להו מינייהו מרייהו!

תירוץ : אמר ליה : אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאשי?

קושי : והא לא קא עבדי כדאמר מלכא, מלכא אמר : זילו וקטלו מכל באגי, ואינהו אזלו וקטלו מחד באגא!

תירוץ : שלוחא דמלכא כמלכא, ולא טרח, ואינהו אפסיד אנפשייהו, דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגי ומשקל דמי.

עוד הלכה של רבא : מאן דמשתכח בבי דרי, פרע מנתא דמלכא. וה"מ שותפא, אבל אריסא - אריסותיה הוא דקא מפיק.

הלכה 3 של רבא : ואמר רבא : בר מתא אבר מתא מיעבט. וה"מ דברלא ארעא וכרגא דהאי שתא, אבל שתא דחליף, הואיל ואפייס מלכא חליף.

הלכה 4 של רבא : הני דדיירי דרי בתוך התחום - אסור ליקח מהן, מאי טעמא? משום דמערבא חיותא דמתא בהדייהו, חוץ לתחום - מותר ליקח מהם.

צמצום ההלכה : אמר רבינא : אם היו בעלים מרדפים אחריהם, אפילו חוץ לתחום - אסור.

הלכה 5 של רבא : דסלקין לעילא ודנחתין לתתא : האי בר ישראל דידע סהדותא לכותי ולא תבעו מיניה, ואזל ואסהיד ליה בדיני דכותי על ישראל חבריה - משמתין ליה. מאי טעמא? דאינהו מפקי ממונא אפומא דחד.

צמצום : ולא אמרן אלא חד, אבל בתרי לא ;

עוד צמצום : וחד נמי לא אמרן אלא בדיני דמגיסתא, אבל בי דוואר, אינהו נמי חד אמומתא שדו ליה.

שאלה בעניין : אמר רב אשי, כי הוינא בי רב הונא איבעיא לן : אדם חשוב דסמכי עליה כבי תרי, מפקי ממונא אפומיה ולא איבעי ליה לאסהודי, או דלמא כיון דאדם חשוב הוא, לא מצי משתמיט להו ומצי לאסהודי? תיקו.

עוד הלכה כשמנדים ישראל בעניין הקשור לעכו"ם : אמר רב אשי : האי בר ישראל דזבין ליה ארעא לעובד כוכבים אמצרא דבר ישראל חבריה - משמתין ליה. מאי טעמא? אי נימא משום דינא דבר מצרא, והאמר מר : זבין מעכו"ם וזבין לעכו"ם, ליכא משום דינא דבר מצרא! אלא דאמרי ליה : ארבעית לי אריא אמצראי, משמתין ליה עד דקביל עליה כל אונסא דאתי מחמתיה.

הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתיימרים מהן	נטלו מוכסין את חמורו ונתנו לו חמור אחר
	נטלו לסטים את כסותו ונתנו לו כסות אחרת
אם נתיימשו הבעלים - הרי אלו שלו	המציל מן הנהר או מן הגייס או מן הלסטיין

נחיל של דבורים

אם נתיימשו - הרי אלו שלו	א"ר יוחנן בן ברוקה; נאמנת אשה, או קטן לומר מכאן יצא נחיל זה
ומהלך בתוך שדה חבריו להציל את נחילו, ואם הזיק - משלם מה שהזיק	
אבל לא יקוץ את סוכו על מנת ליתן את הדמים	ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר: אף קוצץ ונותן את הדמים.

משנתינו	ברייתא
נטלו מוכסין את חמורו ונתנו לו חמור אחר הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתיימרים מהן	אם נטל - מחזיר לבעלים הראשונים
פירוש 1 - מחלוקת	יאוש ושינוי רשות קונה
פירוש 2	מעיקר הדין
	יאוש כדי לא קני, ומעיקרא באיסורא אתא לידיה
	לפנים משורת הדין (מדת חסידות) - אבל יאוש בכדי קני

הרי אלו שלו, מפני שהבעלים כו'.

צמצום דברי המשנה:

רב אשי	רב יוסף מקשה על רב אשי
רק מתיימרים מלסטים עובד כוכבים כי אם זה מישראל, הוא חושב שיצליח להביא אותו לדין	רק מתיימרים מישראל כיון דאמרי מימר - מייאש! אבל ב"ד של עכו"ם דנים בכוח

על פי דברי רב יוסף, מתקנים את דברי רב אשי: אלא אי איתמר אסיפא איתמר: **המציל מן העכו"ם ומן הלסטים, אם נתיימשו הבעלים - אין, סתמא - לא;** לא שנו אלא עכו"ם, משום דדייני בגית, אבל לסטים ישראל, כיון דאמרי מימר - מייאש.

הבאת משנה שממנה תהיה קושי על משנתינו: תנן התם: עורות

של בעל הבית	ושל עבדן	של גזלן	של גנב
מחשבה מטמאתן	אין מחשבה מטמאתן	ת"ק - אין מחשבה מטמאתן	ת"ק - מחשבה מטמאתן
מחשבה מטמאתן	מטמאתן	ר' שמעון - מחשבה מטמאתן	ר' שמעון - אין מחשבה מטמאתן לפי שלא נתיימשו הבעלים

עולא	סתם	ידוע שנתיימשו
רבה	מחלוקת	כו"ע יאוש קונה (מחשבת מטמאתן)
		מחלוקת

קושי 1 על רבה - מלשון אותה משנה עצמה: א"ל אביי לרבה: לא תיפלוג עליה דעולא, דתנן במתניי כוותיה: **לפי שלא נתיימשו הבעלים**, טעמא דלא נתיימשו הבעלים, אבל נתיימשו הבעלים - הרי אלו שלו.

תירוץ: אמר ליה: אנן לפי שאין יאוש לבעלים מתנינן לה.

קושי 2 על רבה - ממשנתינו: תנן: **נטלו מוכסין חמורו כו'**; מני? אי רבנן, קשיא גזלן! אי ר"ש, קשיא גנב! בשלמא לעולא דאמר: בידוע - קני, הכא נמי בידוע ודברי הכל, אלא לרבה דאמר: בידוע - נמי מחלוקת, הא מני? לא רבנן ולא ר"ש!

תירוץ: בלסטים מזויין, ור"ש היא.

קושי: אי הכי, היינו גזלן!

תירוץ: תרי גווני גזלן.

קושי 3 על רבה - ממשנה אחרת: ת"ש: **הגנב והגזלן והאנס - הקדשן הקדש, ותרומתן תרומה, ומעשרותן מעשר;** מני? אי רבנן, קשיא גזלן! אי ר"ש, קשיא גנב! בשלמא לעולא דאמר: בידוע - קני, הכא נמי בידוע ודברי הכל היא, אלא לרבה דאמר: בידוע נמי מחלוקת, הא מני? לא רבנן ולא ר"ש!

תירוץ 1: בלסטים מזויין, ור"ש היא.

קושי: אי הכי, היינו גזלן!

תירוץ: תרי גווני גזלן.

תירוץ 2: הא מתניתא רבי היא, דתניא, רבי אמר: גנב כגזלן, וקיימא לן, כגזלן לר"ש.